

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 november 2000

WETSONTWERP
tot wijziging van de wet van 25 februari
1991 betreffende de aansprakelijkheid
voor producten met gebreken

AMENDEMENT

Nr. 1 VAN MEVROUW DE MEYER

Art. 2bis (nieuw)

Een artikel 2bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 2bis. — In artikel 8 van dezelfde wet vervalt punt e).».

VERANTWOORDING

De wet betreffende de aansprakelijkheid van producten met gebreken laat toe dat de producent aan zijn aansprakelijkheid ontsnapt wanneer hij bewijst dat het op grond van de stand van wetenschappelijke kennis op het tijdstip waarop hij het product in het verkeer bracht, onmogelijk was het bestaan van het gebrek te ontdekken (artikel 8, e)).

De Europese richtlijn laat de lidstaten toe af te wijken en schade ingevolge ontwikkelingsrisico's toch in aanmerking te laten komen voor schadeloosstelling. België heeft destijds

Voorgaand document :

Doc 50 **0966/ (2000-2001)** :

001 : Wetsontwerp.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 novembre 2000

PROJET DE LOI
modifiant la loi du 25 février 1991
relative à la responsabilité du fait
des produits défectueux

AMENDEMENT

N° 1 DE MME DE MEYER

Art. 2bis (nouveau)

Insérer un article 2bis, libellé comme suit :

« Art. 2bis. — À l'article 8 de la même loi, le point e) est supprimé. ».

JUSTIFICATION

La loi relative à la responsabilité du fait de produits défectueux permet au producteur de se soustraire à sa responsabilité s'il prouve que l'état des connaissances scientifiques et techniques au moment de la mise en circulation du produit par lui ne permettait pas de déceler l'existence du défaut (art. 8, e).

La directive européenne autorise les États membres à déroger à cette règle et à quand même tenir compte, pour l'indemnisation, d'un dommage dû aux risques liés au déve-

Document précédent :

Doc 50 **0966/ (2000-2001)** :

001 : Projet de loi.

echter nagelaten van deze mogelijkheid gebruik te maken om de consument een grotere bescherming te geven. Men motiveerde dit door te verwijzen naar het toepasselijke recht inzake koopovereenkomsten, waar dergelijk tegenbewijs door de verkoper is toegestaan (Ontwerp van wet betreffende de aansprakelijkheid voor producenten met gebreken, Parl. St., 1989-1990, nr. 1262/1, blz. 5). Door op die wijze te kiezen voor een status quo werd echter een ideale kans gemist om een daadwerkelijke verbetering van ons aansprakelijkheidsrecht tot stand te brengen.

Voorgesteld wordt om de uitzonderingsbepaling voor ontwikkelingsrisico's uit de wet van 25 februari 1991 te schrappen. Het lijkt immers moeilijk verdedigbaar om bij de verspreiding van nieuwe producten het eventuele risico voor schade volledig bij de consument te leggen. De concurrentiekracht van ondernemingen mag immers geen vrijbrief zijn om mensen die schade lijden in de kou te laten staan. De consumentenorganisatie Test Aankoop is trouwens eerder al tot dezelfde conclusie gekomen (*Budget & Recht*, november/december 1999).

Wat de vergelijking betreft met het geldende Belgisch aansprakelijkheidsrecht moet overigens worden verwezen naar de algemene aansprakelijkheidsregels voor schade veroorzaakt door zaken met gebreken (artikel 1384, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek). Hier is door de rechtspraak aangenomen dat de bewaarder zich niet aan zijn aansprakelijkheid kan onttrekken door zijn onoverkomelijke onwetendheid inzake het gebrek te bewijzen (Cass., 9 november 1979, Arr. Cas., 1980, 309, Pas., 1980, I, 320). De toepassing van de productaansprakelijkheid voor de ontwikkelingsrisico's lijkt dus wel degelijk verenigbaar met de Belgische rechtstraditie.

Magda DE MEYER (SP)

loppement ; La Belgique a toutefois négligé, à l'époque, de faire usage de cette possibilité afin de mieux protéger le consommateur. On a justifié cette attitude en renvoyant aux règles légales applicables aux contrats de vente, qui permettent au vendeur d'apporter la preuve contraire (Projet de loi relative à la responsabilité du fait de produits défectueux, Doc. 1262/1, 1989-1990, p. 5). En optant de la sorte pour un statu quo, on a toutefois raté une belle occasion d'améliorer réellement notre droit en matière de la responsabilité.

Nous proposons de supprimer, dans la loi du 25 février 1991, la clause d'exception pour les risques liés au développement. Il paraît en effet difficilement défendable de faire endosser entièrement au consommateur le risque éventuel de dommage lors de la mise en circulation de nouveaux produits. Le maintien de la compétitivité des entreprises ne peut en effet constituer un blanc-seing pour abandonner les victimes d'un dommage à leur sort. L'organisation de consommateurs *Test-Achats* est d'ailleurs déjà parvenue à la même conclusion (*Budget & Droit*, novembre/décembre 1999).

En ce qui concerne la comparaison avec la législation belge en vigueur en matière de responsabilité, il faut d'ailleurs renvoyer aux règles de responsabilité générales applicables en cas de dommage causé par le fait de choses affectées d'un vice (art. 1384, alinéa 1er, Code civil). La jurisprudence a admis en l'espèce que le gardien d'une chose affectée d'un vice ne peut se soustraire à sa responsabilité en prouvant qu'il s'est trouvé dans une ignorance invincible de ce vice (Cas. 9 novembre 1979, Arr. Cas., 1980, 309, Pas., 1980, I, 320). L'application de la responsabilité du fait de produits aux risques liés au développement d'un produit paraît donc bel et bien compatible avec la tradition juridique belge.